

การวิเคราะห์องค์ประกอบคุณลักษณะของเยาวชนไทยในยุค DISRUPTIVE INNOVATION

A COMPONENTS ANALYSIS OF THAI YOUTH CHARACTERISTICS IN DISRUPTIVE INNOVATION ERA

Receive : July 06, 2022

Revised: October 21, 2022

Accepted: November 25, 2022

ศศิพิมพ์มาศ หงษ์สมบัติ

อาจารย์คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตสุพรรณบุรี

Sasipimmas Hongsombud

Lecturer, Faculty of Liberal Arts, National Sports University, Region Suphanburi Campus

*Corresponding author e-mail: Hongsombud@hotmail.com

บทคัดย่อ

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) วิเคราะห์องค์ประกอบคุณลักษณะของเยาวชนไทยในยุค Disruptive Innovation 2) ตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดลองค์ประกอบคุณลักษณะของเยาวชนไทยในยุค Disruptive Innovation เป็นการศึกษาวิจัยแบบผสานวิธี โดยวิธีเก็บรวบรวมข้อมูล 2 รูปแบบ คือ รูปแบบการวิจัยเชิงคุณภาพ ใช้แบบสัมภาษณ์ กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ สัมภาษณ์นักวิชาการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ นักวิชาการด้านการวัดผล ประเมินผล และผู้ประกอบการธุรกิจเทคโนโลยีสารสนเทศ และรูปแบบวิจัยเชิงปริมาณ ใช้แบบสอบถาม กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เยาวชนไทยในพื้นที่จังหวัดสุพรรณบุรี อายุระหว่าง 18-25 ปี จำนวน 540 คน โดยใช้การสุ่มแบบชั้นภูมิ วิเคราะห์ข้อมูลด้วยการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจโดยใช้โปรแกรม LISREL ผลการวิจัย พบว่า 1) องค์ประกอบคุณลักษณะของเยาวชนไทยในยุค Disruptive Innovation มี 4 องค์ประกอบ ได้แก่ องค์ประกอบด้านความคิดสร้างสรรค์และนวัตกรรม ค่าน้ำหนักองค์ประกอบอยู่ระหว่าง 0.80-0.86 องค์ประกอบด้านสารสนเทศ สื่อ และเทคโนโลยีค่าน้ำหนักองค์ประกอบอยู่ระหว่าง 0.79-0.88 องค์ประกอบด้านชีวิตและอาชีพ ค่าน้ำหนักองค์ประกอบอยู่ระหว่าง 0.82-0.86 และองค์ประกอบด้านสังคมและความมีจริยธรรม ค่าน้ำหนักองค์ประกอบอยู่ระหว่าง 0.81-0.84 2) ความตรงเชิงโครงสร้างจากการสำรวจองค์ประกอบด้วยค่าดัชนีความสอดคล้อง มีรายละเอียดดังนี้ ค่าไค-สแควร์ (Chi-square) เท่ากับ 924.44, องศาความเป็นอิสระ เท่ากับ 100, ค่าความน่าจะเป็นเท่ากับ 0.00, ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืนเชิงสัมพันธ์ (CFI) เท่ากับ 0.96, ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืนที่ปรับแก้แล้ว (AGFI) เท่ากับ 0.76 และค่าดัชนีรากกำลังสองเฉลี่ยของส่วนที่เหลือ (RMR) เท่ากับ 0.051

คำสำคัญ : การวิเคราะห์องค์ประกอบ คุณลักษณะของเยาวชนไทย ยุค Disruptive Innovation

ABSTRACT

The objectives of this research were: 1) to components analysis of Thai youth characteristics in disruptive Innovation era 2) to examine the conformity of components model of Thai youth characteristics

in disruptive innovation era. This research was the mix methodology research. The data collection was imposed upon the two forms of research, qualitative and quantitative. The qualitative research has been employed by the open-ended questions for interviewing, for instant, information technology academics, assessment measurement academics information and technology entrepreneurs. On the one hand, the quantitative research manifested in the questionnaires designed for 540 Thai youths in the area of Suphan Buri province, aged between 18-25 years, using stratified random sampling. The statistics for data analysis were exploratory factor analysis by using LISREL program. The findings of the study were as follows: 1) The components analysis of Thai youth characteristics in disruptive Innovation era were composed of 4 factors as following: component of creativity and innovation are weight values between 0.80-0.86, component of information, media and technology are weight values between 0.79-0.88, component of life and career are weight values between 0.82-0.86, component of social and ethical are weight values between 0.81-0.84. 2) The construct validity of structural model which analyzed by the exploratory factor analysis showed by the Chi-Square Goodness of Fit Index is 924.44, degree of freedom (df) is 100, probability (p – value) is 0.00, Comparative of Fit Index (CFI) is 0.96, Adjusted Goodness of Fit Index (AGFI) is 0.76 and Root Mean Square Residual (RMR) is 0.051.

Keywords : Components Analysis, Characteristics of Thai Youth, Disruptive Innovation Era

บทนำ

การปรับเปลี่ยนโครงสร้างของโลกในยุคปัจจุบัน ทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง ฯลฯ และปัจจุบัน กำลังก้าวเข้าสู่ศตวรรษที่ 21 อย่างเต็มตัว วิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยีได้มีการพัฒนาอย่างรวดเร็ว นำมาสู่โอกาส ภัยคุกคาม เงื่อนไขและข้อจำกัดใหม่ ๆ ทำให้เกิดผลกระทบทุก ๆ แง่มุม ไม่ว่าจะเป็นการพัฒนาการเรียนรู้ ในสิ่งต่าง ๆ ที่อยู่รอบตัวและการเพิ่มศักยภาพ ของความคิดสร้างสรรค์ ดังนั้น หากต้องการให้ประเทศไทยก้าวไปสู่การพัฒนาแบบก้าวกระโดด จำเป็นต้องให้ความสำคัญกับการพัฒนาคนในประเทศ โดยใช้คนเป็นศูนย์กลางซึ่งเป็นเป้าหมายของการพัฒนาประเทศ สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี, 2560) ที่ยึดคนเป็นศูนย์กลางการพัฒนา มุ่งสร้างคุณภาพชีวิต และสุขภาวะที่ดี พัฒนาคนให้มีความเป็นคนที่สมบูรณ์

มีวินัย ใฝ่รู้ มีความรู้ มีทักษะ มีความคิดสร้างสรรค์ มีทัศนคติที่ดี มีความรับผิดชอบต่อสังคม มีจริยธรรม และคุณธรรม นอกจากนี้ ความก้าวหน้าทางด้าน เทคโนโลยี (Technology) และนวัตกรรม (Innovation) ยังเป็นตัวขับเคลื่อนให้เข้ามามีบทบาทในชีวิตประจำวัน มากขึ้นสำหรับในยุคที่ความรู้ และข้อมูลข่าวสาร มีการเปลี่ยนแปลงอย่างต่อเนื่อง และตลอดเวลา ดังนั้น จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีการพัฒนา ทักษะความสามารถที่แตกต่างไปจากเดิม

ยุค Disruptive Innovation เป็นยุคที่มีการนำ นวัตกรรมทางธุรกิจที่ใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยี ดิจิทัลมาสร้างนวัตกรรมที่แตกต่างไปจากการดำเนิน ธุรกิจแบบเดิม ๆ นำมาสู่ความสามารถในการแข่งขัน เนื่องจากตอบโจทย์ความต้องการของผู้บริโภค ได้มากขึ้น (วิชัย วงษ์ใหญ่ และมารุต พัฒนา, 2562) อย่างไรก็ตามในด้านการจัดการเรียนรู้ Disruptive Innovation ถูกพัฒนาจากการเรียนรู้ผ่านโลกออนไลน์

แล้วนำความรู้เหล่านั้นไปสร้างสรรค์ให้เกิดนวัตกรรมที่ผู้เรียนสนใจ และเพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมของเยาวชนไทย ให้สอดคล้องกับสังคมในยุค Disruptive Innovation ดังนั้นจึงมีความจำเป็นที่จะต้องสร้างและพัฒนาคนให้เป็นผู้ที่มีความสามารถ มีทักษะ ความถนัด ความชำนาญ และความเชี่ยวชาญ พร้อมทั้งจะขับเคลื่อนประเทศไปสู่การพัฒนาในระดับที่สูงขึ้นสามารถแข่งขันได้ในเวทีโลก (จาตุรนต์ ฉายแสง, 2556, 1) โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ปัจจัยที่สำคัญที่จะพาสังคมไปสู่เป้าหมายดังกล่าวคือ “การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์” ซึ่งหากต้องการให้พัฒนาอย่างเข้มแข็งและยั่งยืน ควรเริ่มที่กลุ่มคนที่จะมาเป็นกำลังหลักของประเทศในอนาคต ซึ่งนั่นก็คือ “เด็กและเยาวชน” สำหรับแนวทางในการพัฒนาการเรียนรู้ไปสู่ทักษะเพื่อการดำรงชีวิตในยุค Disruptive Innovation ได้มีการบูรณาการทักษะการเรียนรู้ที่จะนำไปสู่การสร้างศักยภาพสูงสุดของเยาวชนไปพร้อมกัน 3 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านความรู้ ผู้เรียนมีความรอบรู้สิ่งรอบตัวที่พร้อมเปลี่ยนแปลงในโลกอนาคต 2) ทักษะด้านเทคโนโลยี การทำงาน การคิดจินตนาการ การแสวงหาความรู้ การแก้ปัญหา การคิดวิเคราะห์ บูรณาการเชิงสร้างสรรค์ การจัดการบุคคล การประเมิน การตัดสินใจ ความยืดหยุ่น ในสถานการณ์ที่เหมาะสม การบริการ การสื่อสาร วัฒนธรรม สังคม เศรษฐกิจ การเมือง และการเรียนรู้ตลอดชีวิต และ 3) ด้านคุณลักษณะ ได้แก่ มีความอดทน กล้าคิด กล้าทำ ทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ มีความฉลาดทางอารมณ์ มีคุณธรรม มีเมตตา กรุณา มีระเบียบวินัย มีความมุ่งมั่นสร้างสรรค์ นอกจากนี้ การเรียนรู้ในยุคปัจจุบันนี้ยังมีปัจจัยหลัก ๆ 3 ปัจจัย คือ 1) อินเทอร์เน็ต 2) ความคิดสร้างสรรค์ และ 3) การปฏิสัมพันธ์กับสังคม ซึ่งสิ่งเหล่านี้จะเป็นกลไกสำคัญในการพัฒนาสังคมไปสู่ความยั่งยืนและครบวงจร (วิจารณ์ พานิช, 2558)

ดังนั้น บทบาทของเยาวชนยุคใหม่ที่เป็นอนาคตของชาติ ย่อมเป็นความหวังของประเทศไทย ท่ามกลางกระแสการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวข้างต้น เยาวชนไทยต้องมีการปรับตัวรับกับการเปลี่ยนแปลง คุณลักษณะของเยาวชนไทยในยุค Disruptive Innovation จะเป็นไปในทิศทางใดที่จะทำให้เยาวชนไทยได้ปรับตัวพัฒนาตนเองให้เข้ากับยุคสมัย มีทักษะการใช้ชีวิตสามารถนำความรู้มาแก้ปัญหา คิดวิเคราะห์ มีภาวะผู้นำ สามารถทำงานเป็นทีมได้ มีทักษะในการสื่อสาร เรียนรู้นวัตกรรมใหม่ ๆ เพื่อการพัฒนา มีความเสียสละ รับผิดชอบต่อสังคม มีความซื่อสัตย์ มีคุณธรรม จริยธรรม ซึ่งสิ่งที่กล่าวมานี้ เป็นความคาดหวังต่อภาพลักษณ์เยาวชนไทย ดังนั้นเพื่อให้เกิดการขับเคลื่อนสังคมไทยให้ก้าวเข้าสู่ยุค Disruptive Innovation ซึ่งแนวคิดในยุคดังกล่าว ควรเริ่มจากการสร้างและพัฒนาเยาวชนเพื่อเตรียมความพร้อมสำหรับการเป็นพลเมืองในอนาคต จากเหตุผลข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาการวิเคราะห์องค์ประกอบคุณลักษณะของเยาวชนไทยในยุค Disruptive Innovation เพื่อนำไปใช้เป็นแนวทางในการวางแผนพัฒนาทักษะของเยาวชนไทยให้สอดคล้องกับสภาพปัจจุบันที่จะช่วยส่งเสริมประสิทธิภาพทักษะของเยาวชนที่จะส่งผลต่อทักษะการเรียนรู้และทักษะด้านความสามารถเฉพาะตัว และนำเอาความรู้ต่าง ๆ ที่มีอยู่แล้วมาผสมผสานรวมเข้ากับความสามารถเฉพาะตัวจะทำให้บุคคลผู้นั้นประสบความสำเร็จในอนาคตได้โดยไม่ยาก

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อวิเคราะห์องค์ประกอบคุณลักษณะของเยาวชนไทยในยุค Disruptive Innovation
2. เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดลองค์ประกอบคุณลักษณะของเยาวชนไทยในยุค Disruptive Innovation

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยแบบผสมวิธี (Mixed Methods) โดยเป็นการศึกษาทั้งเอกสาร (Documentary Research) โดยการศึกษาเอกสารตามกรอบเกี่ยวกับยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี (พ.ศ.2560-2579) นโยบายไทยแลนด์ 4.0 ของรัฐบาล แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 12 พ.ศ.2560-2564 ยุทธศาสตร์อุตสาหกรรม 20 ปี ผลกระทบจาก Disruptive Technologies แนวคิดคุณลักษณะของเยาวชนไทยและแนวคิดทฤษฎีในยุค Disruptive Innovation การวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยใช้การสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) ผู้ทรงคุณวุฒิ เกี่ยวกับองค์ประกอบคุณลักษณะของเยาวชนไทยในยุค Disruptive Innovation การวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยวิธีการแจกแบบสอบถาม (Questionnaire) กับเยาวชนไทยในพื้นที่จังหวัดสุพรรณบุรี อายุระหว่าง 18-25 ปี

ขอบเขตด้านเนื้อหา

การศึกษาองค์ประกอบคุณลักษณะของเยาวชนไทยในยุค Disruptive Innovation ได้วิเคราะห์จากเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ได้องค์ประกอบคุณลักษณะของเยาวชนไทยในยุค Disruptive Innovation ในการทำวิจัยครั้งนี้ ได้ทั้งหมด 4 องค์ประกอบ ได้แก่ องค์ประกอบด้านความคิดสร้างสรรค์และนวัตกรรม องค์ประกอบด้านสารสนเทศ สื่อ และเทคโนโลยี องค์ประกอบด้านชีวิตและอาชีพ และองค์ประกอบด้านสังคมและความมีจริยธรรมโดยผู้วิจัยได้ใช้เป็นตัวแปรแฝง (Latent Variables) ในโมเดลและมีตัวบ่งชี้ที่เป็นตัวแปรสังเกตได้ (Observed Variables) จากการวิเคราะห์และสังเคราะห์เอกสารและการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ

ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม ตามวิธีการดำเนินการวิจัยโดยมีรายละเอียด ดังนี้

วิธีเชิงคุณภาพ

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการสัมภาษณ์เชิงลึก ได้แก่ 1) นักวิชาการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ จำนวน 2 ท่าน 2) ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดผลประเมินผล จำนวน 1 ท่าน และ 3) ผู้ประกอบการธุรกิจเทคโนโลยีสารสนเทศ จำนวน 1 ท่าน รวมทั้งสิ้น 4 ท่าน

วิธีเชิงปริมาณ

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ เยาวชนไทยในพื้นที่จังหวัดสุพรรณบุรี อายุระหว่าง 18-25 ปี จำนวน 87,283 คน เป็นชาย จำนวน 43,614 คน หญิง จำนวน 43,669 คน (สำนักบริหารทะเบียน กรมการปกครองกระทรวงมหาดไทย, 2562)

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ เยาวชนไทยในพื้นที่จังหวัดสุพรรณบุรี อายุระหว่าง 18 -25 ปี การกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างของโมเดล LISREL คือขนาดกลุ่มตัวอย่าง 20 เท่าต่อพารามิเตอร์ที่ต้องการประมาณค่า โดยคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิแบบเป็นสัดส่วน โดยแบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 8 ช่วงอายุ ในงานวิจัยนี้มีตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาทั้งหมด 16 ตัวแปร ดังนั้นขนาดกลุ่มตัวอย่างที่เหมาะสมตามสูตรของแฮร์และคนอื่น ๆ (Hair and other, 2006, 112) กลุ่มตัวอย่างที่เหมาะสม คือ ตั้งแต่ 320 ตัวอย่างขึ้นไป สำหรับงานวิจัยนี้ผู้วิจัยใช้กลุ่มตัวอย่างจริง จำนวน 540 ตัวอย่าง

วิธีดำเนินการวิจัย

ขั้นตอนในการดำเนินการวิจัย ดังต่อไปนี้

1. สร้างกรอบแนวคิดเบื้องต้นในการศึกษาองค์ประกอบคุณลักษณะของเยาวชนไทยในยุค Disruptive Innovation โดยศึกษาเอกสาร แนวคิด

ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับคุณลักษณะของเยาวชนไทย แนวคิดและผลกระทบของยุค Disruptive Innovation พร้อมกำหนดนิยาม องค์ประกอบ ตัวบ่งชี้ หลังจากนั้นทำการร่างองค์ประกอบคุณลักษณะของเยาวชนไทยในยุค Disruptive Innovation

2. ตรวจสอบความเป็นไปได้ของนิยามองค์ประกอบและตัวบ่งชี้คุณลักษณะของเยาวชนไทยในยุค Disruptive Innovation จากการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 4 ท่าน มีข้อสรุปดังต่อไปนี้

2.1 ด้านการเรียนรู้และนวัตกรรม พบว่าเยาวชนไทยต้องได้รับการส่งเสริมให้มีการพัฒนาอยู่เสมอในรูปแบบของการเรียนรู้ เนื่องจากความก้าวหน้าของเทคโนโลยี ควรมีการนำศักยภาพของเทคโนโลยีมาใช้ในการเรียนรู้ด้วยตนเอง การเรียนรู้เป็นกลุ่ม การเรียนรู้แบบมวลชน นอกจากนี้ ควรมีความสามารถในการคิด วิเคราะห์อย่างสร้างสรรค์ ประเมินอย่างเป็นระบบ คิดสิ่งใหม่ ยอมรับฟังความคิดเห็นของกลุ่ม เพื่อพัฒนาสร้างสรรค์นวัตกรรมแก่สังคม การนำนวัตกรรมไปสู่การปฏิบัติได้ ใช้อย่างมีประสิทธิภาพในการตัดสินใจ ใช้ความคิดอย่างเป็นระบบสามารถประเมินค่าและตัดสินใจแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นได้อย่างมีประสิทธิภาพและมีประสิทธิภาพ

2.2 ด้านสารสนเทศ สื่อและเทคโนโลยี พบว่าเยาวชนไทยจำเป็นต้องเรียนรู้เกี่ยวกับเทคโนโลยี การสื่อสารและเทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อให้สามารถใช้ ICT ได้อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประโยชน์สูงสุดอย่างคุ้มค่า อย่างแท้จริง นอกจากนี้ต้องมีความเข้าใจ และสามารถใช้เทคโนโลยี (TECHNO) ความเข้าใจ และสามารถใช้สื่อ (MEDIA) เลือกใช้สารสนเทศสื่อและเทคโนโลยีได้อย่างเหมาะสม (USEIMT) และความเข้าใจและสามารถใช้สารสนเทศ (INFOR) สามารถใช้และประเมินผลสารสนเทศได้อย่างเท่ากัน วิเคราะห์และเลือกใช้สื่อได้อย่างเหมาะสมใช้เทคโนโลยีใหม่อย่างมีประสิทธิภาพ

2.3 ด้านชีวิต และอาชีพ พบว่า คุณลักษณะของเยาวชนไทยต้องมีการพัฒนาทักษะชีวิตที่สำคัญ อาทิ ความยืดหยุ่นและการปรับตัว มีการริเริ่มสร้างสรรค์ และเป็นตัวของตัวเอง มีทักษะสังคมและสังคมข้ามวัฒนธรรม มีความสามารถในการเป็นผู้สร้างหรือผู้ผลิต และความรับผิดชอบเชื่อถือได้ มีภาวะผู้นำและความรับผิดชอบ นอกจากนี้ยังมีเรื่องของการเรียนรู้ร่วมกันและการแสวงหาความรู้ เป็นต้น

2.4 ด้านสังคม และความมีจริยธรรม พบว่า คุณลักษณะของเยาวชนไทย คือ เคารพกฎกติกาของสังคม ปฏิบัติตนตามกฎหมาย ใฝ่เรียนรู้ รอบรู้ มีสติปัญญา ขยันขันแข็ง มีความซื่อสัตย์สุจริต มีความสามัคคี มีระเบียบวินัย เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ซึ่งกันและกัน รู้จักรับผิดชอบชั่วดีตามหลักจริยธรรมและหลักธรรมของศาสนา มีส่วนร่วมในกิจกรรมทางสังคม มีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ เชื้อเพลิง คำสั่งสอนของพ่อแม่ ครู อาจารย์ และสร้างความเจริญก้าวหน้าให้แก่ตนเอง ครอบครัว สังคม และประเทศชาติ

หลังจากนั้นทำการสังเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากเอกสาร แนวคิด ทฤษฎี งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ และสรุปเป็นองค์ประกอบคุณลักษณะของเยาวชนไทยในยุค Disruptive Innovation

3. สร้างแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับตัวบ่งชี้ขององค์ประกอบคุณลักษณะของเยาวชนไทยในยุค Disruptive Innovation ใช้กับกลุ่มตัวอย่างเยาวชนไทยในพื้นที่จังหวัดสุพรรณบุรี เครื่องมือที่ใช้ได้ผ่านการตรวจสอบความเที่ยงตรงจากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ก่อนนำไปทดลองใช้ มีการทดสอบค่าความเชื่อมั่น และความเที่ยงตรงของแบบสอบถามกับเยาวชนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน และนำผลไปวิเคราะห์หาความค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ตามวิธีการครอนบาค โดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

เท่ากับ 0.790 - 0.873 (Cronbach, 1974, 161) และความเที่ยงตรง (Validity) ของแบบสอบถาม เท่ากับ 0.513 - 0.871 (Gustavo Carlo and Branddy Randall, 2002, 35)

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง เยาวชนไทยในพื้นที่จังหวัดสุพรรณบุรี โดยนำแบบสอบถามไปขอความร่วมมือให้กลุ่มเยาวชนตอบด้วยตนเอง สำหรับงานวิจัยในครั้งนี้เก็บกลุ่มตัวอย่างได้ จำนวน 540 คน

5. การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง ใช้โปรแกรมสำเร็จรูป เพื่อให้ทราบถึงลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

6. การตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดล วิเคราะห์องค์ประกอบคุณลักษณะของเยาวชนไทยในยุค Disruptive Innovation โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป LISREL

ผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูล สามารถสรุปผลการวิเคราะห์องค์ประกอบคุณลักษณะของเยาวชนไทยในยุค Disruptive Innovation ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 540 คน พบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 324 คน (ร้อยละ 60.00) อายุ 19-22 ปี จำนวน 210 คน (ร้อยละ 38.89) รองลงมา 19-26 ปี จำนวน 126 คน (ร้อยละ 23.33) อยู่ในระดับศึกษา จำนวน 537 คน (ร้อยละ 99.40) แผนการเรียนส่วนใหญ่สายศิลป์ภาษา จำนวน 252 คน (ร้อยละ 46.7) รองลงมา สายวิทยาศาสตร์ จำนวน 238 คน (ร้อยละ 44.10) การศึกษาส่วนใหญ่อยู่ในชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 297 คน (ร้อยละ 55.00) รองลงมา มัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 148 คน (ร้อยละ 27.40) ระดับเกรดเฉลี่ยสะสม (GPA) ลำดับส่วนใหญ่คะแนนเฉลี่ย 2.51- 3.00 จำนวน 208 คน (ร้อยละ 38.50) รองลงมา คะแนนเฉลี่ย 3.01-3.50 จำนวน 123 คน (ร้อยละ 22.80) ความมุ่งมั่นในการประกอบอาชีพส่วนใหญ่ยังไม่คิด จำนวน 332 คน

(ร้อยละ 61.50) อาชีพของผู้ปกครองส่วนใหญ่รับจ้างทั่วไป จำนวน 212 คน (ร้อยละ 39.30) รองลงมา เกษตรกร จำนวน 128 คน (ร้อยละ 23.70) รายได้ต่อเดือนในปัจจุบันของผู้ปกครองส่วนใหญ่ต่ำกว่า 15,000 บาท จำนวน 256 คน (ร้อยละ 47.40) รองลงมา 15,001-30,000 บาท จำนวน 224 คน (ร้อยละ 41.50) และส่วนใหญ่อาศัยอยู่ในอำเภอเมืองสุพรรณบุรี จำนวน 72 คน (ร้อยละ 13.30) รองลงมา อำเภอนองหญ้าไทร จำนวน 68 คน (ร้อยละ 12.60)

2. ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน อันดับแรกคุณลักษณะของเยาวชนไทยในยุค Disruptive Innovation ได้ตัวบ่งชี้ จำนวน 16 ตัวบ่งชี้ ซึ่งจำแนกตามองค์ประกอบดังปรากฏในตารางที่ 1 ดังนี้

องค์ประกอบที่ 1 ด้านการเรียนรู้และนวัตกรรม (Learn) ประกอบด้วย 4 ตัวบ่งชี้คือ 1.1) การคิดวิเคราะห์ และการคิดเชิงวิพากษ์ (CI) 1.2) การคิดอย่างมีวิจารณญาณ และการแก้ปัญหา (CP) 1.3) การพึ่งพาตนเองในการเรียนรู้ (SL) และ 1.4 ความฝึกฝนในการเรียนรู้ (PL) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ เท่ากับ 0.80 0.86 0.81 และ 0.84 ตามลำดับ

องค์ประกอบที่ 2 ด้านสารสนเทศ สื่อและเทคโนโลยี (Media) ประกอบด้วย 4 ตัวบ่งชี้คือ 2.1) ความรู้ความเข้าใจในการใช้ดิจิทัล (KD) 2.2) การใช้และประเมินสารสนเทศได้อย่างเท่าทัน (AI) 2.3) การวิเคราะห์ และเลือกใช้สื่ออย่างเหมาะสม (MS) และ 2.4) การใช้เทคโนโลยีใหม่อย่างมีประสิทธิภาพ (TE) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ 0.79 0.85 0.88 และ 0.84 ตามลำดับ

องค์ประกอบที่ 3 ด้านชีวิต และอาชีพ (Life) ประกอบด้วย 4 ตัวบ่งชี้คือ 3.1) ความยืดหยุ่น และความสามารถในการปรับตัว (FA) 3.2) ความเข้าใจความต่างวัฒนธรรมและความต่างกระบวนทัศน์ (UP) 3.3) ความมีวินัยและความรับผิดชอบ (DR) และ 3.4) ภาวะผู้นำและการทำงานเป็นทีม (LT) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ 0.82 0.86 0.82 และ 0.85 ตามลำดับ

องค์ประกอบที่ 4 ด้านสังคม และความมีจริยธรรม (Social) ประกอบด้วย 4 ตัวบ่งชี้คือ 4.1) การให้

ความเคารพผู้อื่น (RO) 4.2) การมีจิตสาธารณะ (PM)
4.3) ความเป็นพลเมืองดี (GC) และ 4.4) ความรับผิดชอบ

ต่อตนเองและสังคม (RS) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ
เท่ากับ 0.82 0.84 0.81 และ 0.84 ตามลำดับ

ตารางที่ 1 ค่าน้ำหนักองค์ประกอบคุณลักษณะของเยาวชนไทยในยุค Disruptive Innovation จากการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับแรก และการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับสอง

ตัวบ่งชี้คุณลักษณะของเยาวชนไทย ในยุค Disruptive Innovation	น้ำหนัก องค์ประกอบ	SE	T	R ²	สปส. คะแนน องค์ประกอบ
การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับแรก					
องค์ประกอบด้านการเรียนรู้และนวัตกรรม (Learn)					
1. การคิด วิเคราะห์และการคิดเชิงวิพากษ์ (CI)	0.80***	0.36	-13.66	0.64	0.36
2. การคิดอย่างมีวิจารณญาณและการแก้ปัญหา (CP)	0.86***	0.27	12.14	0.73	0.27
3. การพึ่งพาตนเองในการเรียนรู้ (SL)	0.81***	0.35	13.57	0.65	0.35
4. ความฝึกฝนในการเรียนรู้ (PL)	0.84***	0.29	12.59	0.71	0.29
องค์ประกอบด้านสารสนเทศ สื่อและเทคโนโลยี (Media)					
5. ความรู้ความเข้าใจในการใช้ดิจิทัล (KD)	0.79***	0.38	-14.71	0.62	0.38
6. การใช้และประเมินสารสนเทศได้อย่างเท่าทัน (AI)	0.85***	0.27	13.59	0.72	0.27
7. การวิเคราะห์และเลือกใช้สื่ออย่างเหมาะสม (MS)	0.88***	0.22	12.65	0.78	0.22
8. การใช้เทคโนโลยีใหม่อย่างมีประสิทธิภาพ (TE)	0.84***	0.29	13.83	0.71	0.29
องค์ประกอบด้านชีวิต และอาชีพ (Life)					
9. ความยืดหยุ่นและความสามารถในการปรับตัว (FA)	0.82***	0.33	-14.25	0.67	0.33
10. ความเข้าใจความต่างวัฒนธรรมและความต่างกระบวนทัศน์ (UP)	0.86***	0.26	13.40	0.74	0.26
11. ความมีวินัยและความรับผิดชอบ (DR)	0.82***	0.32	14.17	0.68	0.32
12. ภาวะผู้นำและการทำงานเป็นทีม (LT)	0.85***	0.27	13.52	0.78	0.27
องค์ประกอบด้านสังคม และความมีจริยธรรม (Social)					
13. การให้ความเคารพผู้อื่น (RO)	0.82***	0.34	-13.61	0.66	0.34
14. การมีจิตสาธารณะ (PM)	0.84***	0.29	12.96	0.71	0.29
15. ความเป็นพลเมืองดี (GC)	0.81***	0.35	13.76	0.65	0.35
16. ความรับผิดชอบต่อตนเองและสังคม (RS)	0.84***	0.30	13.14	0.70	0.30
การวิเคราะห์องค์ประกอบอันดับสอง					
องค์ประกอบด้านการเรียนรู้และนวัตกรรม (Learn)	0.85***	0.28	8.69	0.72	0.28
องค์ประกอบด้านสารสนเทศ สื่อและเทคโนโลยี (Media)	0.97***	0.07	3.90	0.93	0.07
องค์ประกอบด้านชีวิต และอาชีพ (Life)	0.97***	0.05	3.20	0.95	0.05
องค์ประกอบด้านสังคม และความมีจริยธรรม (Social)	0.91***	0.18	7.24	0.82	0.18

Chi-square = 924.44 df = 100 p = 0.0 GFI = 0.82 AGFI = 0.76 RMR = 0.051

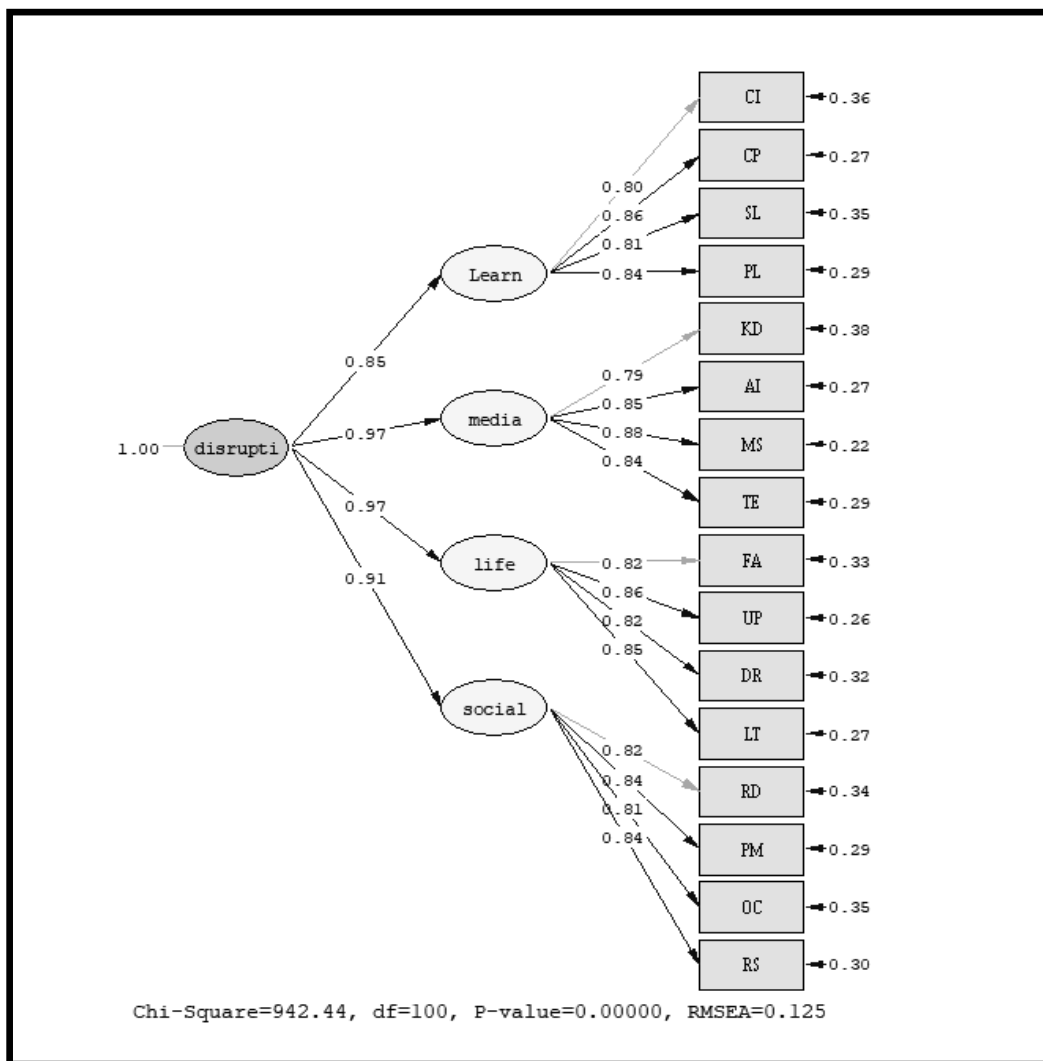
3. ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน อันดับสอง พบว่า องค์ประกอบคุณลักษณะของเยาวชนไทยในยุค Disruptive Innovation ในแต่ละองค์ประกอบ มีค่าเป็นบวก และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทุกด้าน แสดงว่าองค์ประกอบทั้ง 4 ด้าน เป็นตัวบ่งชี้ที่สำคัญในการพิจารณาถึงคุณลักษณะของเยาวชนไทยในยุค Disruptive Innovation เมื่อพิจารณาในรายละเอียดขององค์ประกอบ พบว่า องค์ประกอบด้านสารสนเทศ สื่อและเทคโนโลยี (Media) และองค์ประกอบด้านชีวิต และอาชีพ (Life) มีค่าน้ำหนักมากที่สุด เท่ากับ 0.97 รองลงมา ได้แก่ องค์ประกอบด้านสังคม และความมีจริยธรรม (Social) มีค่าน้ำหนัก เท่ากับ 0.91 และ องค์ประกอบด้านการเรียนรู้และนวัตกรรม (Learn) มีค่าน้ำหนักน้อยที่สุด เท่ากับ 0.85 และแต่ละองค์ประกอบมีความเชื่อมั่น ในการวัด (R^2) อยู่ระหว่าง 0.72 – 0.95 แสดงว่าองค์ประกอบทั้ง 3 ด้าน สามารถ

วัดคุณลักษณะของเยาวชนไทยในยุค Disruptive Innovation และยืนยันโมเดลคุณลักษณะของเยาวชนไทยในยุค Disruptive Innovation ตามกรอบแนวคิดเชิงทฤษฎี ที่ผู้วิจัยกำหนดไว้ ดังตารางที่ 1

4. ผลการตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดล องค์ประกอบคุณลักษณะของเยาวชนไทยในยุค Disruptive Innovation พบว่า ค่าไค-สแควร์ (Chi-square) เท่ากับ 924.44 องศาความเป็นอิสระ เท่ากับ 100 ค่าความน่าจะเป็น (p) เท่ากับ 0.00 ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืนเชิงสัมพัทธ์ (CFI) เท่ากับ 0.96 ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืนที่ปรับแก้แล้ว (AGFI) เท่ากับ 0.76 ซึ่งเข้าใกล้ 1 รวมทั้งค่าดัชนีรากกำลังสองเฉลี่ยของส่วนที่เหลือ (RMR) มีค่าเท่ากับ 0.051 ซึ่งมีค่าน้อยมากเข้าใกล้ศูนย์ นั้นแสดงว่าโมเดล มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ดังตารางที่ 2 และภาพที่ 1

ตารางที่ 2 ค่าดัชนีทดสอบประสิทธิภาพของโมเดลวิเคราะห์องค์ประกอบคุณลักษณะของเยาวชนไทยในยุค Disruptive Innovation

	ค่าดัชนี
ค่าไค-สแควร์ (Chi-square)	924.44
องศาความเป็นอิสระ (Degrees of Freedom)	100
ค่าความน่าจะเป็น (P-value)	0.00
ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืนเชิงสัมพัทธ์ (CFI)	0.96
ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืนที่ปรับแก้แล้ว (AGFI)	0.76
ค่าดัชนีรากกำลังสองเฉลี่ยของส่วนที่เหลือ (RMR)	0.051

ภาพที่ 1 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบคุณลักษณะของเยาวชนไทยในยุค Disruptive Innovation

สรุปและอภิปรายผลการวิจัย

คุณลักษณะของเยาวชนไทยในยุค Disruptive Innovation ในงานวิจัยนี้ได้ยึดตามคุณลักษณะของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 เป็นหลัก ซึ่งอาจทำให้ตัวบ่งชี้ในงานวิจัยมีความสมบูรณ์ตามเกณฑ์ของเยาวชนไทยในยุค Disruptive Innovation

1. ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับแรกคุณลักษณะของเยาวชนไทยในยุค Disruptive Innovation สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

องค์ประกอบที่ 1 ด้านการเรียนรู้และนวัตกรรม (Learn) พบว่า ตัวบ่งชี้ทั้ง 4 ตัว ได้แก่ 1.1) การคิดวิเคราะห์และการคิดเชิงวิพากษ์ (CI) 1.2) การคิดอย่างมีวิจารณญาณและการแก้ปัญหา (CP) 1.3) การพึ่งพาตนเองในการเรียนรู้ (SL) และ 1.4) ความฝึกฝนในการเรียนรู้ (PL) เป็นตัวบ่งชี้คุณลักษณะของเยาวชนไทยในยุค Disruptive Innovation แสดงว่า ตัวบ่งชี้ทั้ง 4 ตัวนี้ เป็นตัวบ่งชี้ที่สำคัญที่จะบ่งบอกถึงคุณลักษณะของเยาวชนไทยในยุค Disruptive Innovation ด้านการเรียนรู้

และนวัตกรรมได้ โดยตัวบ่งชี้ที่มีค่าน้ำหนักความสำคัญมากที่สุด คือ การคิดอย่างมีวิจารณญาณและการแก้ปัญหา (CP) รองลงมา คือ ความฝึกฝนในการเรียนรู้ (PL) การพึ่งพาตนเองในการเรียนรู้ (SL) ความฝึกฝนในการเรียนรู้ (PL) และการคิดวิเคราะห์และการคิดเชิงวิพากษ์ (CI) ตามลำดับสอดคล้องกับ ธันยวิช วิเชียรพันธ์ และปวีณา จันทรสุข (2556) กล่าวว่า ทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 (21 Century skills) ที่พัฒนาโดยองค์การภาาเพื่อทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 ประกอบด้วยทักษะการเรียนรู้ และนวัตกรรม โดยมุ่งเน้นให้เกิดความสามารถในการคิดเชิงวิพากษ์ และแก้ปัญหาการสื่อสาร การสร้างความร่วมมือ การคิดสร้างสรรค์และนวัตกรรม

องค์ประกอบที่ 2 ด้านสารสนเทศ สื่อและเทคโนโลยี (Media) พบว่า ตัวบ่งชี้ทั้ง 4 ตัว ได้แก่ 2.1) ความรู้ความเข้าใจในการใช้ดิจิทัล (KD) 2.2) การใช้และประเมินสารสนเทศได้อย่างเท่าทัน (AI) 2.3) การวิเคราะห์และเลือกใช้สื่ออย่างเหมาะสม (MS) และ 2.4) การใช้เทคโนโลยีใหม่อย่างมีประสิทธิภาพ (TE) เป็นตัวบ่งชี้คุณลักษณะของเยาวชนไทยในยุค Disruptive Innovation แสดงว่าตัวบ่งชี้ทั้ง 4 ตัวนี้ เป็นตัวบ่งชี้ที่สำคัญที่จะบ่งบอกถึงคุณลักษณะของเยาวชนไทยในยุค Disruptive Innovation ด้านสารสนเทศ สื่อและเทคโนโลยีได้ โดยตัวบ่งชี้ที่มีค่าน้ำหนักความสำคัญมากที่สุด คือ การวิเคราะห์และเลือกใช้สื่ออย่างเหมาะสม (MS) รองลงมา คือ การใช้และประเมินสารสนเทศได้อย่างเท่าทัน (AI) การใช้เทคโนโลยีใหม่อย่างมีประสิทธิภาพ (TE) และความรู้ความเข้าใจในการใช้ดิจิทัล (KD) ตามลำดับ โดยข้อค้นพบดังกล่าวข้างต้นสามารถนำมาใช้เป็นกลยุทธ์การพัฒนาผู้เรียนในอนาคต โดยเน้นความรู้ ความเข้าใจในการใช้ดิจิทัล (Digital Literacy) ทักษะการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ (Communication) ซึ่งที่เกี่ยวข้องกับทุกฝ่ายควรให้การส่งเสริมและสนับสนุน โดยเฉพาะอย่างยิ่งสถาบันการศึกษาควรส่งเสริมให้มีการกำหนดแนวทาง

ในการพัฒนาการศึกษาไทยสู่ศตวรรษที่ 21 ภายใต้กรอบไทยแลนด์ 4.0 มีส่วนเกี่ยวข้องกับทุกฝ่ายควรให้การสนับสนุนส่งเสริมให้โรงเรียนมีการดำเนินการให้เกิดวิสัยทัศน์และภารกิจ ยุทธศาสตร์ และแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษาโดยมุ่งเน้นพัฒนาผู้เรียน (ทนาย สายทิพย์, 2558)

องค์ประกอบที่ 3 ด้านชีวิต และอาชีพ (Life) พบว่า ตัวบ่งชี้ทั้ง 4 ตัว ได้แก่ 3.1) ความยืดหยุ่นและความสามารถในการปรับตัว (FA) 3.2) ความเข้าใจความต่างวัฒนธรรมและความต่างกระบวนการทัศน์ (UP) 3.3) ความมีวินัยและความรับผิดชอบ (DR) และ 3.4) ภาวะผู้นำและการทำงานเป็นทีม (LT) เป็นตัวบ่งชี้คุณลักษณะของเยาวชนไทยในยุค Disruptive Innovation แสดงว่า ตัวบ่งชี้ทั้ง 4 ตัวนี้เป็นตัวบ่งชี้ที่สำคัญที่จะบ่งบอกถึงคุณลักษณะของเยาวชนไทยในยุค Disruptive Innovation ด้านชีวิต และอาชีพได้ โดยตัวบ่งชี้ที่มีค่าน้ำหนักความสำคัญมากที่สุด คือ ความเข้าใจความต่างวัฒนธรรมและความต่างกระบวนการทัศน์ (UP) รองลงมา คือ ภาวะผู้นำและการทำงานเป็นทีม (LT) ความยืดหยุ่นและความสามารถในการปรับตัว (FA) และความมีวินัยและความรับผิดชอบ (DR) ตามลำดับ โดยข้อค้นพบข้างต้นเพื่อให้เยาวชนรุ่นใหม่สามารถสร้างทักษะการทำงานในอนาคต เนื่องจากปัจจุบัน การเรียนรู้สำหรับเยาวชนรุ่นใหม่มุ่งเน้นเพื่อสร้างทักษะการทำงาน เนื่องจากในโลกแห่งอนาคตคนไทยส่วนใหญ่จะมีความต้องการในการทำงานที่อยากจะเติบโตอย่างรวดเร็วไปจนถึงโอกาสในการเป็นเจ้าของกิจการ แต่คนไทยกลับไม่มีความสามารถด้านการแข่งขันการบริหารจัดการและด้านการเงิน จึงส่งผลให้กิจการเหล่านั้นไม่สามารถอยู่รอดได้ ดังนั้น จึงควรส่งเสริมให้เยาวชนมีการเรียนรู้ในด้านชีวิตและอาชีพ (ปิยะบุตร ชลวิจารณ์, 2559) โดยการเรียนรู้ดังกล่าวควรเริ่มตั้งแต่ในระดับประถมศึกษา เพื่อให้เด็กรู้ว่าชอบอะไรก่อนแล้วให้เด็กลองในสิ่งที่ตนเองสนใจในสิ่งที่ชอบก่อน และหาตัวเอง

หลังจากนั้นในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายจะต้องเริ่มสร้างสิ่งที่ตนเองถนัด (โกศล แต่งอุทัย, 2559) ดังนั้นการศึกษาของเยาวชนไทยจากนี้ไปต้องปรับเปลี่ยนให้เด็กไม่เพียงแต่การได้ปริญญาเท่านั้น แต่ต้องมองหาหนทางที่จะทำให้เด็กไทยมีทักษะวิชาชีพอย่างแท้จริง

องค์ประกอบที่ 4 ด้านสังคม และความมีจริยธรรม (Social) พบว่า ตัวบ่งชี้ทั้ง 4 ตัว ได้แก่ 4.1) การให้ความเคารพผู้อื่น (RO) 4.2) การมีจิตสาธารณะ (PM) 4.3) ความเป็นพลเมืองดี (GC) และ 4.4) ความรับผิดชอบต่อตนเองและสังคม (RS) เป็นตัวบ่งชี้คุณลักษณะของเยาวชนไทยในยุค Disruptive Innovation แสดงว่า ตัวบ่งชี้ทั้ง 4 ตัวนี้เป็นตัวบ่งชี้ที่สำคัญที่จะบ่งบอกถึงคุณลักษณะของเยาวชนไทยในยุค Disruptive Innovation ด้านสังคม และความมีจริยธรรมได้ โดยตัวบ่งชี้ที่มีค่าน้ำหนักความสำคัญมากที่สุด คือ การมีจิตสาธารณะ (PM) และความรับผิดชอบต่อตนเองและสังคม (RS) รองลงมา คือ การให้ความเคารพผู้อื่น (RO) ความเป็นพลเมืองดี (GC) ตามลำดับ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พระอำนาจ อดถกโก (น้อยนิล) (2554) คุณลักษณะของเยาวชนส่วนใหญ่จะเป็นผู้ที่รักความเป็นไทย มีจิตสาธารณะ รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์ มีความซื่อสัตย์สุจริต อยู่อย่างพอเพียง มีวินัย และด้านมุ่งมั่นในการทำงาน นอกจากนี้ แนวทางการพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ คือ 1) ด้านรักชาติ ศาสน์ กษัตริย์ควรจัดให้นักเรียนได้เข้าร่วมกิจกรรมเกี่ยวกับพระมหากษัตริย์ทุกครั้ง 2) ด้านซื่อสัตย์สุจริตผู้สอนจะต้องพยายามให้นักเรียนได้ทำการบ้าน หรืองานที่มอบหมายด้วยตนเองไม่ลอกของเพื่อนมาส่ง 3) ความมีวินัยผู้สอนต้องจัดให้นักเรียนเข้าแถวก่อนเข้า ห้องเรียน และให้เดินเป็นแถวไปเรียนตามห้องทุกครั้ง 4) การใฝ่เรียนรู้ ได้แก่ โรงเรียนควรจัดนิทรรศการด้านวิชาการให้นักเรียนได้เข้าร่วม 5) การอยู่อย่างพอเพียงควรมีโครงการเกี่ยวกับการออมเงินเพื่อฝึกการใช้จ่ายเงิน

ให้นักเรียน 6) ความมุ่งมั่นในการทำงาน ผู้สอนต้องมีกิจกรรมเสริมการสอนที่มอบหมายงานให้เด็กได้ทำงานส่ง 7) การรักความเป็นไทยผู้สอนจะต้องสอนให้เด็กรู้จักการไหว้ผู้ใหญ่ และไหว้กัน และกัน 8) การมีจิตสาธารณะผู้สอนต้องพานักเรียนเข้าร่วมช่วยทำงานให้กับสังคม

2. ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับสอง โมเดลคุณลักษณะของเยาวชนไทยในยุค Disruptive Innovation พบว่า โมเดลการวัดองค์ประกอบคุณลักษณะของเยาวชนไทยในยุค Disruptive Innovation มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ สอดคล้องกับงานวิจัยของ กัญญภัทร หุ่นสุวรรณ และคณะ (2557) พบว่า องค์ประกอบคุณลักษณะของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาเพื่อการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน มี 4 องค์ประกอบ ได้แก่ ด้านความรู้ ด้านทักษะกระบวนการ ด้านทักษะแห่งอนาคต และด้านลักษณะชีวิต นอกจากนี้ค่าน้ำหนักองค์ประกอบของตัวบ่งชี้คุณลักษณะของเยาวชนไทยในยุค Disruptive Innovation ในแต่ละองค์ประกอบมีค่าเป็นบวกสูงแสดงว่า องค์ประกอบทั้ง 4 ด้าน เป็นตัวบ่งชี้ที่สำคัญในการพิจารณาถึงคุณลักษณะของเยาวชนไทยในยุค Disruptive Innovation เมื่อพิจารณาในรายละเอียดขององค์ประกอบ พบว่า องค์ประกอบด้านสารสนเทศสื่อและเทคโนโลยี (Media) และองค์ประกอบด้านชีวิต และอาชีพ (Life) มีความสอดคล้องมากที่สุด และมีค่าน้ำหนักความสอดคล้องเท่ากัน สอดคล้องกับ พาที เกษธนกร (2561) เรื่องการพัฒนาตัวบ่งชี้ของนักศึกษาในศตวรรษที่ 21 พบว่า การพัฒนาตัวบ่งชี้ทักษะของนักศึกษาในศตวรรษที่ 21 ได้ตัวบ่งชี้ จำนวน 13 ตัวบ่งชี้ โดยจำแนกตามองค์ประกอบได้ดังนี้ ด้านทักษะชีวิตและการทำงาน จำนวน 5 ตัวบ่งชี้ คือ การริเริ่มสร้างสรรค์และการกำกับดูแลตนเอง ความยืดหยุ่นและความสามารถในการปรับตัว ทักษะด้านสังคม

และทักษะข้ามวัฒนธรรม ภาวะผู้นำ และการทำงานเป็นทีม และการเป็นผู้สร้างหรือผู้ผลิตที่รับผิดชอบ ตรวจสอบได้ ค่าด้านทักษะสารสนเทศ สื่อและเทคโนโลยี มีจำนวน 4 ตัวบ่งชี้ คือ ความเข้าใจและสามารถใช้เทคโนโลยี ความเข้าใจและสามารถใช้สื่อ เลือกใช้สารสนเทศ สื่อ และเทคโนโลยี ได้อย่างเหมาะสม และความเข้าใจและสามารถใช้สารสนเทศ และด้านทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรม จำนวน 4 ตัวบ่งชี้คือ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ และการแก้ปัญหา ทักษะการสื่อสารและการร่วมมือ ทักษะการพึ่งพาตนเองในการเรียนรู้และการสร้างสรรค์ และนวัตกรรม ซึ่งโมเดลตัวบ่งชี้ทักษะของนักศึกษาในศตวรรษที่ 21 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ นอกจากนี้ องค์ประกอบด้านสังคม และความมีจริยธรรม (Social) เป็นองค์ประกอบที่มีความสอดคล้องรองลงมา ดังนั้น จึงควรมุ่งเน้นปลูกฝังให้เยาวชนมีจิตสำนึกที่ดีต่อสังคม ส่งเสริมให้นักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมกับหน่วยงานภายนอกตามความสนใจของนักศึกษา อย่างไรก็ตาม องค์ประกอบด้านการเรียนรู้ และนวัตกรรม (Learn) มีความสอดคล้องน้อยที่สุด ซึ่งทักษะในด้านนี้เป็นเป็นทักษะพื้นฐานในการเตรียมความพร้อมให้แก่เยาวชนในทุกด้าน เพราะการเรียนรู้จะต้องมีในทุก ๆ คน เพื่อให้สามารถดำรงชีวิตได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งความรู้ที่ได้รับจะสามารถนำไปพัฒนาต่อในการสร้างนวัตกรรมในอนาคต

ดังนั้น กล่าวโดยสรุป องค์ประกอบคุณลักษณะของเยาวชนไทยในยุค Disruptive Innovation ทั้ง 4 องค์ประกอบ เป็นคุณลักษณะของเยาวชนไทยในยุค Disruptive Innovation สำหรับเยาวชน เพื่อเป็นจุดเริ่มต้นของการพัฒนาทักษะแห่งอนาคตใหม่สำหรับประเทศไทย เพื่อให้สอดคล้องกับกระแสโลกที่ต้องการให้เยาวชนยุคใหม่ให้มีทักษะที่เหมาะสมสอดคล้องกับ เบญจวรรณ ถนอมชยธวัช และคณะ

(2559) พบว่า ทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 ถือเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับเยาวชน ซึ่งประกอบด้วย 1) ทักษะด้านการเรียนรู้และนวัตกรรม 2) ทักษะ สารสนเทศ สื่อ และเทคโนโลยี 3) ทักษะชีวิตและอาชีพ นอกจากนี้ ทักษะที่สำคัญ สำหรับการดำรงชีวิตและยืนหยัดในโลกอนาคตได้อย่างมีความสุข จำเป็นต้องเสริมสร้างให้เยาวชนมีคุณลักษณะ ทักษะแห่งอนาคตใหม่ พัฒนาจิตสำนึกต่อธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม จิตสำนึกต่อการเป็นพลเมือง และจรรยาบรรณให้สังคมในอนาคตให้น่าอยู่มากยิ่งขึ้น

3. ผลการตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดลองค์ประกอบคุณลักษณะของเยาวชนไทยในยุค Disruptive Innovation พบว่า โมเดลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์มีความตรงที่สามารถนำไปใช้วัดคุณลักษณะของเยาวชนไทยในยุค Disruptive Innovation ได้สอดคล้องกับกรอบแผนอุดมศึกษา ระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 2 (พ.ศ.2551-2556) (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2550) และนโยบายการพัฒนาบัณฑิต กำหนดให้การจัดการศึกษาจะต้องมีความเป็นพลวัต (Dynamic) ให้เหมาะสมกับการเปลี่ยนแปลงของโลก โดยการผสมผสานองค์ความรู้ ทักษะเฉพาะด้าน ความชำนาญการและความรู้เท่าทันด้านต่าง ๆ เข้าด้วยกัน เพื่อความสำเร็จของเยาวชนทั้งด้านการปฏิบัติงาน และการดำเนินชีวิตต่อไป นำไปสู่การพัฒนาอย่างยั่งยืน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ผลลัพธ์ของการวิเคราะห์องค์ประกอบคุณลักษณะของเยาวชนไทยในยุค Disruptive Innovation หน่วยงานทางการศึกษาควรนำไปใช้ในการเสริมสร้างคุณลักษณะของเยาวชนไทย

2. ผลลัพธ์ของการวิเคราะห์องค์ประกอบคุณลักษณะของเยาวชนไทยในยุค Disruptive Innovation หน่วยงานทางการศึกษาควรมี

การดำเนินการอย่างต่อเนื่องเพื่อให้เยาวชนกลายเป็น
คุณลักษณะนิสัยประจำตัวที่ดี อันจะช่วยสร้างสรรค์
และเป็นส่วนหนึ่งที่สำคัญในการช่วยพัฒนาสังคม
และประเทศชาติ

3. ผู้บริหารสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา
ตอนปลาย และมหาวิทยาลัยควรนำผลการวิจัยครั้งนี้
ไปประยุกต์ใช้ในการพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะ
ที่พึงประสงค์ตามองค์ประกอบ เพื่อให้สอดคล้อง
กับความต้องการของสังคม

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาปัจจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง
และส่งผลต่อการพัฒนาคุณลักษณะของเยาวชนไทย
ในยุค Disruptive Innovation

2. ควรมีการศึกษาการเตรียมความพร้อม
ในการจัดการเรียนรู้เพื่อเตรียมความพร้อมให้กับ
เยาวชนไทยให้มีทักษะการใช้ชีวิตในยุค Disruptive
Innovation

3. ควรมีการศึกษาและพัฒนาการเรียนรู้
เพื่ออนาคตให้เยาวชนมีทักษะ ทักษะคิด วิเคราะห์ คำนึง
และบุคลิกภาพเพื่อเผชิญกับอนาคต ในเชิงบวก
ในยุค Disruptive Innovation เพื่อให้สามารถปรับตัว
ให้รู้เท่าทันกับการเปลี่ยนแปลงของโลก

4. ควรมีการศึกษาแนวทางหลักสูตรที่เน้นทักษะ
ทางด้านการวิจัยและเทคโนโลยีมีมิติเดียว

เอกสารอ้างอิง

- กัญณภัทร หุ่นสุวรรณ, บุญเรือง ศรีเหรียญ และชาติรี เกิดธรรม และคณะ. (2557). การศึกษาองค์ประกอบคุณลักษณะ
ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา เพื่อการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน. วารสารราชภัฏเพชรบูรณ์สาร, 16(1), 45-55.
- โกศล แดงอุทัย. (2559). อภิวัดการณ์การเรียนรู้สู่จุดเปลี่ยนประเทศไทย. ค้นเมื่อ ธันวาคม 22, 2562,
จาก <http://www.youtube.com/watch?v=e51MVmTJz-U>.
- จาตุรนต์ ฉายแสง. (2556). นโยบายด้านการศึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการในวันพฤหัสบดีที่ 11
กรกฎาคม 2556 ณ ห้องประชุมราชวัลลภ กระทรวงศึกษาธิการ. ค้นเมื่อ มกราคม 15, 2563,
จาก <https://silo.tips/download/11-2556>.
- ทฤษฎา สายทิพย์. (2558). การศึกษาสภาพปัจจุบันปัญหาและแนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการโรงเรียน
สังกัด เทศบาลนครขอนแก่น. วารสารวิทยาลัยบัณฑิตเอเชีย, 5(1), 56-58.
- ธัญวิษ วิเชียรพันธ์ และปวีณา จันทร์สุข. (2556). รายงานโครงการพัฒนาเครื่องมือเพื่อเสริมสร้างทักษะ
แห่งศตวรรษที่ 21 ของเด็กและเยาวชนไทย เพื่อเตรียมความพร้อมสู่ประชาคมอาเซียน. กรุงเทพฯ:
สำนักงานส่งเสริมสังคมแห่งการเรียนรู้และคุณภาพเยาวชน (สสค.).
- เบญจวรรณ วัฒนชัยวัช, ผ่องศรี วาณิชย์ศุภวงศ์, วุฒิชัย เนียมเทศ และณัฐวิทย์ พจนตันติ. (2559). ทักษะแห่ง
ศตวรรษที่ 21: ความท้าทายในการพัฒนานักศึกษา. วารสารเครือข่ายวิทยาลัยพยาบาลและการ
สาธารณสุขภาคใต้, 3(2), 208-222.
- ปิยะบุตร ชลวิจารณ์. (2559). อภิวัดการณ์การเรียนรู้สู่จุดเปลี่ยนประเทศไทย. ค้นเมื่อ มกราคม 15, 2563,
จาก <http://www.youtube.com/watch?v=e51MVmTJz-U>.
- พระอำนาจ อดุลกาโม (น้อยนิล). (2554). การศึกษาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียนโรงเรียนศึกษา
สงเคราะห์บางกรวย อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี. วิทยานิพนธ์ปริญญาพุทธศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัย.

- พาทิ เกศธนากร. (2561). การพัฒนาตัวบ่งชี้ทักษะของนักศึกษาในศตวรรษที่21คณะครุศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี. *วารสารราชภัฏเพชรบูรณ์สาร*, 20(1), 97-107.
- วิชัย วงษ์ใหญ่ และมารุต พัฒนา. (2562). *การจัดการเรียนรู้ในยุค Disruptive Innovation*. กรุงเทพฯ: ศูนย์ผู้นำนวัตกรรมหลักสูตรและการเรียนรู้.
- วิจารณ์ พานิช. (2558). วิธีสร้างการเรียนรู้เพื่อศิษย์ ในศตวรรษที่ 21. *วารสารนวัตกรรมการเรียนรู้*, 1(2), 3-14.
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สำนักงานয়รัฐมนตรี. (2560). *แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12*. ค้นเมื่อ มกราคม 15, 2563, จาก https://www.nesdc.go.th/ewt_dl_link.php?
- สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. (2550). *กรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 2 ปี พ.ศ.2551-2565*. สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สำนักบริหารทะเบียน กรมการปกครองกระทรวงมหาดไทย. (2562). *สถิติประชากรทางทะเบียนราษฎร*. ค้นเมื่อ มกราคม 15, 2563, จาก <https://stat.bora.dopa.go.th/stat/statnew/statMONTH/statmonth/#/mainpage>.
- Cronbach, Lee Joseph. (1974). *Essentials of Psychological Testing*. 3rd Ed. New York: Harper and Row.
- Gustavo Carlo & Branddy Randall. (2002). The Development of a Measure of Prosocial Behaviors for Late Adolescents. *Journal of Youth and Adolescence*, 31(1), 31-44.
- Hair, J.F. and others. (2006). *Multivariate data analysis*. 6th ed. Upper Saddle River, N.J.: Pearson Education Inc.